

РОЗДІЛ 2. ПОЛІТИЧНІ ПРОБЛЕМИ МІЖНАРОДНИХ СИСТЕМ ТА ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Вінникова Наталія Анатоліївна

Штучний інтелект у контексті глобального управління

УДК 327.7:004.89
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2022-3.10>

Вінникова Наталія Анатоліївна
доктор політичних наук,
професор кафедри політології
Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна
майдан Свободи, 4, Харків, Україна

Розвиток цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту, сприяючи інноваціям, водночас зумовлює нові виклики для усього людства. Чинна технологічна революція не є надбанням виключно однієї чи кількох країн. Отже, на порядок денний виходить питання міжнародних механізмів координації процесів виробництва і впровадження технологій штучного інтелекту (ШІ). Мета нашого дослідження полягає у визначенні перспектив розвитку глобальної системи регулювання технологій штучного інтелекту в контексті формування цифрового світового порядку. Для оцінювання наявного нормативно-інституційного забезпечення міжнародних механізмів регулювання технологій штучного інтелекту застосовано структурно-функціональний підхід. Допоміжним методом став аналіз документів, який використано для визначення пріоритетних напрямів розвитку міжнародної нормативної бази з регулювання технологій штучного інтелекту.

На основі проведеного дослідження з'ясовано, що чинне міжнародне нормативне регулювання технологій штучного інтелекту переважно має рекомендаційний характер і сфокусовано на координації дій. Встановлення етичних принципів для виробництва штучного інтелекту є наскрізним знаменником у чинних міжнародно-нормативних документах. Утім через брак імперативності, їхня ефективність у запобіганні ризикам унілатеральних стратегій держав у галузі штучного інтелекту вбачається недостатньою.

Доведено, що у регіональному вимірі міжнародних відносин найбільш комплексна і розвинута нормативна база з питань штучного інтелекту на наднаціональному рівні управління представлена в Європейському Союзі. Натомість у загальносвітовому масштабі має місце тенденція технонаціоналізму, з акцентом на першості окремих держав у виробленні політики щодо штучного інтелекту.

Обґрунтовано, що брак цільового інституційного забезпечення у сфері глобального управління нівелює нормотворчі зусилля міжнародних об'єднань у питаннях, пов'язаних з розвитком штучного інтелекту. У підсумку викладено авторські пропозиції щодо інституційно-функціональних засад глобального регулювання процеси розвитку та впровадження штучного інтелекту. Зокрема аргументовано, що міжнародна нормативно-інституційна матриця цифрового світового порядку, що формується, має охоплювати регулювання відносин між державним, корпоративним і громадянським секторами.

Ключові слова: штучний інтелект, міжнародні організації, глобальне управління, цифровий світовий порядок.

Вступ. Людство входить у технологічну епоху конвергенції штучного інтелекту, кібер- та біотехнологій, робототехніки та адитивного виробництва, що створює безпрецедентні можливості та водночас спричиняє ризики глобального масштабу. Активність щодо впровадження технологій штучного інтелекту широким колом держав і недержавних акторів, зокрема транснаціональних корпорацій, потребує колективного підходу до вирішення цього питання. Штучний інтелект (ШІ) швидко став важливою темою для глобального розвитку. Не лише корпоративний сектор, а й уряди зацікавлені в створенні сприятливого середовища для цих технологій. Протягом тривалого часу лідерство у створенні та впровадженні передових технологій належало Сполученим Штатам. Адже базовані в США технологічні компанії визначали перебіг глобального цифрового розвитку. Однак в умовах Четвертої промислової революції, коли визначальним фактором технологічного прогресу

стало впровадження штучного інтелекту, інші геополітичні гравці претендують не лише на цифрову першість, а й на роль спіндокторів у формуванні нового цифрового світового порядку. Технологічні компанії Китаю швидко розвиваються і здійснюють експансіоністські стратегії щодо просування власної цифрової продукції у світі. Домінування великих держав у сфері розвитку ШІ посилює наявну структурну нерівність і сприятиме виникненню нових форм асиметрії у міжнародних відносинах. Крім того, продукування і впровадження технологій штучного інтелекту також розширює можливості транснаціональних корпорацій для впливу на перебіг міжнародних процесів. У певному сенсі глобальні техногіганти, як-от Google, Amazon, Baidu, Alibaba Group, є економічно і технологічно могутнішими за деякі держави.

У світлі досягнень у галузях штучного інтелекту і машинного навчання вчені прагнуть оцінити вплив цієї технології на міжнародні

відносини (А. Голдфарб і Дж. Ліндсей [12], Кіссінджер, Е. Шмідт і Д. Хаттенлочер [15], В. Хадсон [13]), а також визначити роль міжнародних об'єднань у регулюванні ШІ (З. Стенлі-Локман і Л. Трабукко [21]). Хоча науковці висловлюють різні думки про потенційні наслідки впровадження штучного інтелекту, спільним знаменником дослідницьких праць є застереження про небезпеку неконтрольованого використання ШІ, зокрема у міжнародній політиці, у військовій і оборонній галузях. Запобіжним чинником зловживанням, пов'язаним із штучним інтелектом, мають стати міжнародні регуляторні механізми. Останнім часом міжнародні організації демонструють активну нормотворчу діяльність у питаннях регулювання технологій штучного інтелекту. Однак чи зможуть вони стримати односторонність дій з виробництва і впровадження штучного інтелекту з боку держав і транснаціональних корпорацій та закласти нормативно-інституційну основу нового цифрового світового ладу?

Мета та завдання. Отже, **метою** нашого дослідження є визначення перспектив розвитку глобальної системи регулювання технологій штучного інтелекту в контексті формування цифрового світового порядку. Структура дослідження передбачає виконання таких завдань: 1) аналіз міжнародних нормативно-правових засад регулювання технологій ШІ; 2) оцінку інституційного забезпечення міжнародної політики з питань штучного інтелекту; 3) проєкування інституційних засад глобального управління розвитком технологій штучного інтелекту.

Методи дослідження. Для визначення ключових напрямів розвитку міжнародних регулювання питань штучного інтелекту використано метод аналізу документів. Оцінювання інституційного забезпечення регулювання штучного інтелекту у міжнародних відносинах здійснено за допомогою структурно-функціонального аналізу. На засадах цього ж підходу викладено пропозиції щодо оптимізації інституційного формату міжнародної взаємодії з питань штучного інтелекту.

Результати дослідження. Технології штучного інтелекту все більше проникають у політичну, соціальну, економічну, безпекову сфери, перетворюючись на новий чинник вразливості міжнародної системи: від впливу на громадську думку та результати виборів через фейкові новини та маніпулятивні публікації у соціальних мережах до втручання в роботу критичної інфраструктури інших країн. Такими формами конфлікту буде важко керувати, що спонукає до переосмислення міжнародних інструментів контролю над озброєннями. Без міжнародних зобов'язальних договорів, що обмежують їх розгортання, автономні системи озброєння стануть доступними для недержавних акторів, зокрема й терористичних організацій. Чинна боротьба між державами за першість у розвитку технологій ШІ нагадує гонку за освоєння

космосу в попередньому сторіччі. Найпотужніші актори – Сполучені Штати Америки і Китай, – здійснюючи експансіоністську стратегію розвитку ШІ, зумовлюють виклики для інших країн у питанні власного статусу та ролі в цифровому вимірі світового порядку. Тому останніми роками відбувається активний розвиток міжнародної правової бази (рекомендацій і стандартів), що має слугувати орієнтиром для урядових політик і корпоративного сектору.

Концептуальну основу нормативного регулювання ШІ становлять «Принципи Асіломара», затверджені у 2017 році експертною спільнотою на міжнародній конференції у Каліфорнії [10]. З 23 принципів останній визначає основу розвитку транснаціональних регуляторних механізмів у сфері технологій штучного інтелекту: «Суперінтелект слід розвивати тільки на службі широко поширених етичних ідеалів і на благо всього людства, а не однієї держави чи організації» [10].

Аналіз міжнародної документаційної бази виявляє пріоритет етичних засад розвитку та впровадження технологій штучного інтелекту, про що свідчать навіть назви документів, як-от: резолюція Ради Європи «Технологічна конвергенція, штучний інтелект і права людини» [3]; директива Організації економічного розвитку та співробітництва «Рекомендації Ради зі штучного інтелекту» [18], що є першим міжурядовим стандартом з регулювання питань захисту персональних даних, цифрової безпеки, управління ризиками, відповідальної поведінки бізнесу; інструкція Організації з безпеки та співробітництва в Європі «У фокусі штучний інтелект і свобода слова» [20], а також угода між 193 членами ЮНЕСКО, яка визначає загальні цінності та принципи, необхідні для забезпечення розвитку ШІ [23]. Схвалені Великою Двадцяткою «Принципи відповідального управління надійним штучним інтелектом» містять настанови для формування державної політики і міжнародної взаємодії у впровадженні технологій ШІ [11].

Інтенсивне впровадження технологій штучного інтелекту у фінансово-економічний сектор змушує глобальні установи, як-от Міжнародний валютний фонд та Світовий Банк розробляти власні стратегії реагування на сучасні цифрові трансформації ([14], [27]).

Технології штучного інтелекту є фокусом міжнародних дискусій щодо політики та структур управління для майбутніх воєнних операцій. Водночас необхідно зважати на те, що технологія не є простою заміною військової сили. Технологічні можливості залежать від ставлення до них міжнародних і державних інститутів, а також нормативних доктрин використання. У трансатлантичному вимірі нормативно-інституційну платформу міжнародного регулювання штучного інтелекту створює Північноатлантичний Альянс. Крім того, питання

використання штучного інтелекту в безпеці та обороні у зв'язку з ескалацією конфліктів у світі, як ніколи раніше, потребують правового регулювання. Затверджена міністрами оборони держав-членів Північноатлантичного Альянсу в 2021 році «Стратегія штучного інтелекту» встановлює етичні принципи застосування штучного інтелекту в галузі безпеки й оборони, а також визначає загрози, пов'язані з використанням ШІ супротивниками, і шляхи налагодження міжнародної співпраці у цій галузі [16].

У НАТО 11 підрозділів опікуються різними аспектами впровадження ШІ: від координації рішень членів Альянсу щодо впливу цих технологій на військову галузь до розроблення стандартів використання ШІ у сферах безпеки й оборони. Однак, всередині Альянсу бракує консенсусу щодо етичних аспектів використання ШІ, зокрема автономії у системах озброєнь. Роль НАТО в цьому питанні значною мірою визначається власними підходами держав-членів до технологій штучного інтелекту [21].

Більш інтегрований підхід до стимулювання національних політик у галузі регулювання ШІ на основі встановлення міжнародних стандартів демонструє Європейський Союз. Варто зазначити, що в Європейському Союзі напрацювання нормативної бази з регулювання технологій штучного інтелекту відбувається одночасно як на загальноєвропейському рівні урядування, так і в державах-членах. У ЄС розроблені майже 60 програм і планів з розвитку ШІ [17].

Пріоритетом європейського підходу є встановлення етичних стандартів впровадження ШІ. Європейський Союз наразі має одну з найбільш розвинутих баз нормативного регулювання штучного інтелекту, що ґрунтується на таких документах, як-от «Етичні рекомендації для надійного ШІ» [4], Біла книга «Про штучний інтелект – європейський підхід до досконалості та довіри» [6], Європейський акт про управління даними» [7], «Акт про цифрові сервіси» [8], «Європейська стратегія кібербезпеки» [9].

У Європейському Союзі повноваження з напрацювання політики у сфері розвитку ШІ здійснює Європейська Комісія. За її ініціативи створено Європейський Альянс зі штучного інтелекту, який охоплює понад шість тисяч стейкхолдерів і слугує платформою для публічних подій і дискусій [5].

На іншому континенті, «Стратегія цифрової трансформації для Африки (2020-2030)», затверджена профільними міністрами урядів Африканського Союзу, передбачає вироблення спільної позиції щодо штучного інтелекту (ШІ); створення робочої групи з вивчення штучного інтелекту й аналітичного центру ШІ для оцінювання та рекомендації проєктів для співпраці відповідно до Цілей сталого розвитку ООН [1].

Особливістю розвитку штучного інтелекту в Південній Азії є домінування Китаю як актора з гло-

бальними амбіціями і власною стратегією Цифрового шовкового шляху [22]. Водночас «Цифровий генеральний план» Асоціації держав Південно-Східної Азії визначає пріоритети цифрового розвитку регіону, зокрема й штучного інтелекту до 2025 року [2]. Це одна з небагатьох багатосторонніх платформ, що приділяє увагу питанням регулювання штучного інтелекту в цьому регіоні.

Країни Південної і Латинської Америки зосереджені на виробленні власних урядових підходів до регулювання розвитку штучного інтелекту, і наднаціональні форми взаємодії поки що не представлені [25].

Як бачимо, одночасно з напрацюванням правового регулювання штучного інтелекту, відбувається інституціоналізація міжнародного співробітництва у питаннях штучного інтелекту. У межах міжнародних організацій проблематикою ШІ переважно опікуються експертні групи, як-от Міжвідомча робоча група зі штучного інтелекту ООН [24] і Робоча група з управління штучним інтелектом ОЕСР [19].

І все ж, найбільш перспективними з точки зору вироблення регуляторних принципів розвитку ШІ, на нашу думку, є транснаціональні багатосторонні формати, що забезпечують одночасне залучення представників з урядового, корпоративного, індустріального, академічного та громадянського секторів. Прикладом є Глобальне партнерство зі штучного інтелекту – багатостороння платформа, що об'єднує провідних експертів з науки, промисловості, громадянського суспільства, міжнародних організацій та уряду [26]. До складу Партнерства входять 24 держави і Європейський Союз. Метою цього формату міжнародного співробітництва є забезпечення механізму обміну міждисциплінарними дослідженнями та визначення ключових проблем запровадження надійного ШІ. Об'єднання здійснює свою діяльність на основі робочих груп, які мають оцінювати наукову, технічну та соціально-економічну інформацію і сприяти розробленню стратегій із запобігання проблемам, пов'язаним із впровадженням цифрових технологій [26].

Активну діяльність у цьому напрямі також здійснює Світовий економічний форум, за ініціативи якого створено Глобальний альянс дій зі штучного інтелекту [29]. Місією діяльності Альянсу є розвиток міжсекторальних форм партнерства за участі провідних виробників і користувачів ШІ з різних країн. Інший проєкт Світового економічного форуму – «Дані для спільної цілі» [28] – об'єднує представників із 25 країн та з понад 80 організацій і спрямований на формування політики щодо використання даних у спільних цілях для фізичних осіб, державних установ і комерційних підприємств.

Отже, на глобальному рівні міждержавної взаємодії відбувається формування нормативної бази з питань регулювання ШІ. Міжнародний вимір регулювання штучного інтелекту не лише реагує

на світові тренди, а й сприяє напрацюванню державами власних правових механізмів зі штучного інтелекту. Водночас, звернімо увагу, що в зазначених документах представлені рекомендації, адресовані національним урядам, утім бракує чітко окреслених засад відповідальності власне міжнародних об'єднань. Крім того, рекомендаційний характер змісту цих нормативних актів обмежує їхній вплив на політику держав у галузі штучного інтелекту. Відповідно залишається проблема односторонніх рішень і дій з боку держав у реалізації власних стратегій цифрового розвитку. Іншою суттєвою проблемою чинного стану формування транснаціонального співробітництва з координації ШІ є відсутність профільної глобальної установи, яка б опікувалася цим напрямом.

Висновки. Розвиток міжнародних регуляторних підходів до цифрових технологій, і штучного інтелекту зокрема, виявляє тенденцію поступової інституціоналізації цього напрямку на глобальному рівні урядування. Поки що функції міжнародних об'єднань, які до цього долучаються, втілюються в напрацюванні стандартизації ШІ. Водночас проведений аналіз виявив суттєві перепони на шляху до ефективного глобального регулювання процесів, пов'язаних з виробництвом і впровадженням технологій штучного інтелекту.

По-перше, чинні міжнародні регуляторні акти не мають прямої імперативної дії, і радше є рекомендаційною базою для держав у виробленні власної політики з розвитку цифрових технологій. Отже, це залишає за державами можливість недотримання норм і стандартів, викладених у міжнародних угодах.

По-друге, у структурі більшості міжнародних міжурядових організацій, що приділяють увагу розвитку ШІ, відсутні профільні органи, відповідальні за реалізацію цього напрямку. Відповідні повноваження або розосереджені між різними структурними підрозділами (як у випадку НАТО), або надані експертним групам. Управлінські процеси в цій галузі відбуваються на засадах *ad hoc*, що, на наш погляд, перешкоджає формуванню комплексного глобального підходу до регулювання питань, пов'язаних з розвитком штучного інтелекту.

По-третє, на відміну від держав, які підкріплюють свої стратегії розвитку штучного інтелекту відповідними людськими та матеріальними ресурсами, міжнародні об'єднання переважно обмежуються інформаційно-аналітичною і нормативно-дорадчою діяльністю в цій сфері.

За відсутності єдиної установи з координації міжнародної взаємодії щодо ШІ, глобальний рівень урядування суттєво програє державам, зокрема таким амбітним акторам у галузі ШІ, як США і Китай.

Найбільш розвинутим наднаціональним багатостороннім форматом правового регулювання технологій штучного інтелекту є Європейський

Союз. Саме «європейський підхід» до регулювання технологій штучного інтелекту може слугувати основою для проектування інституційного дизайну профільної глобальної організації. Адже в ЄС поєднуються напрацювання транснаціональних і мультисекторальних мереж взаємодії у галузі ШІ з одночасним стимулюванням держав-членів до формування власної політики в цій галузі на засадах нормативно-регуляторної матриці наднаціонального урядування. Цілком можливо, що подальша інституціоналізація Глобального партнерства зі штучного інтелекту з перетворенням у більш інтегровану транснаціональну структуру сприятиме ефективнішому регулюванню як загальносвітових технологічних процесів, так і міждержавних відносин у цифровій сфері. У будь-якому разі, створення глобальних механізмів управління процесами розвитку, виробництва і впровадження ШІ має ґрунтуватися на таких принципах:

– **мультилатералізм** із залученням максимальної кількості держав, попри різницю в їхніх технологічних можливостях і матеріальних ресурсах. Адже глобальне домінування технологічно найрозвинутіших держав не лише спричиняє небезпеку експансіоністського технонаціоналізму, а й одночасно зумовлює ризики формування «сліпих зон» цифрового світового ладу. Країни, які залишаються аутсайдерами глобальних процесів цифровізації, цілком можуть перетворитися на неконтрольовані «полігони» тестування технологій штучного інтелекту;

– **мультисекторальність**, що передбачає широкий спектр транснаціональної взаємодії представників сервісних і виробничих галузей, урядовців, представників громадянського сектору, професійних асоціацій у питаннях впровадження штучного інтелекту й адаптації до цього суспільства;

– **мережевий формат управління** у виробленні рішень і координації дій щодо регулювання процесів, пов'язаних з розвитком штучного інтелекту. Інституційний дизайн глобального управління, втілений у поліцентричній мережі з розподіленням повноважень між центрами відповідно до напрямку застосування ШІ, може запобігти розвитку цифрової олігополії у світі на чолі з американськими та китайськими технологічними корпораціями;

– **наднаціональна інтеграція** має стати орієнтиром для розвитку глобальних механізмів регулювання технологій штучного інтелекту. Лише зобов'язальні міжнародні норми та стандарти можуть забезпечити гарантії їх дотримання всіма учасниками процесів виробництва і користування технологіями штучного інтелекту.

Дослідження міжнародних форм взаємодії і глобального управління у сфері штучного інтелекту лише починають розвиватися. Отже, важливим

і вкрай актуальним вбачається подальший предметний аналіз конкретних секторів міжнародного співробітництва у розвитку та впровадження штучного інтелекту.

ЛІТЕРАТУРА:

1. African Union. The digital transformation strategy for Africa (2020-2030). Ethiopia, Addis Ababa. 2019. URL: <https://au.int/sites/default/files/documents/38507-doc-dts-english.pdf>
2. ASEAN. ASEAN Digital Masterplan 2025. The ASEAN Secretariat. 2021. Jakarta. URL: <https://asean.org/wp-content/uploads/2021/09/ASEAN-Digital-Masterplan-EDITED.pdf>
3. Council of Europe. Technological convergence, artificial intelligence and human rights. Committee on Culture, Science, Education and Media. Mr Jean-Yves Le Deaut. France, SOC 10 April 2017. Doc. 14288. URL: <https://pace.coe.int/en/files/23531/html>
4. European Commission. Ethics Guidelines for Trustworthy AI. High-Level Expert Group on Artificial Intelligence. Brussels. 8 April 2019. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/ethics-guidelines-trustworthy-ai>
5. European Commission. The European AI Alliance. Shaping Europe's digital future. 2018. URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/european-ai-alliance>
6. European Commission. On Artificial Intelligence – A European approach to excellence and trust. White Paper. COM(2020) 65 final. Brussels. 19 February 2020. URL: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/commission-white-paper-artificial-intelligence-feb2020_en.pdf
7. European Commission. Proposal for a regulation of the European Parliament and the Council on European data governance (Data Governance Act). COM (2020) 767 final 2020/0340 (COD). Brussels. 25 November 2020. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767&from=EN>
8. European Commission. Proposal for a regulation of the European Parliament and the Council on a single market for digital services (Digital Services Act) and amending Directive. 2000/31/ECCOM/2020. COM (2020). 825 final. 2020/0361 (COD). Brussels. 15 December 2020. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legalcontent/en/TXT/?qid=1608117147218&uri=COM%3A2020%3A825%3AFIN>
9. European Commission. The EU's cybersecurity strategy for the digital decade. Joint Communication to the European Parliament and the Council. JOIN(2020) 18 final. Brussels. 16 December 2020 URL: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/library/eus-cybersecurity-strategy-digital-decade-0>
10. Future of Life Institute. Asilomar AI principles. Asilomar Conference of beneficial AI. USA. 5-8 January 2017. URL: <https://futureoflife.org/2017/08/11/ai-principles/>
11. G20 AI Principles. G20 Ministerial meeting on trade and digital economy. Japan, Tsubuka. 8–9 June 2019. URL: https://www.g20-insights.org/related_literature/g20-japan-ai-principles/
12. Goldfarb A., Lindsay J. R. Prediction and judgment: why Artificial Intelligence increases the importance of humans in war. *International Security*. 2022. 46 (3), P. 7–50. doi: https://doi.org/10.1162/isec_a_00425
13. Hudson V. *Artificial Intelligence and international politics*. NY. Routledge. 2019. 430 p.
14. International Monetary Fund. IMF Executive Board supports new strategy for data and statistics in the digital age. Press Release. 2018. No. 18/99. URL: <https://www.imf.org/en/News/Articles/2018/03/20/pr1899imf-executive-board-supports-new-strategy-for-data-and-statistics-in-the-digital-age>
15. Kissinger H., Schmidt E., Huttenlocher D. *The age of AI: and our human future*. New York: Little, Brown and Company; First Edition. 2021. 272 p.
16. NATO. Summary of the NATO Artificial Intelligence Strategy. Belgium. Brussels. 22 October 2021. URL: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_187617.htm?selectedLocale=en
17. OECD.AI. Powered by EC/OECD (2021), database of national AI policies. 2021. URL: <https://oecd.ai/en/dashboards/countries/EuropeanUnion>
18. OECD. Recommendation of the Council on Artificial Intelligence OECD/LEGAL/0449. 2019. URL: <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/OECD-LEGAL-0449>
19. OECD. OECD Working party on Artificial Intelligence Governance. OECD Network of Experts on AI (ONE AI). 2022. URL: <https://oecd.ai/en/network-of-experts>
20. OSCE. Spotlight on Artificial Intelligence and freedom of expression. D. Wagner and J. Haas (eds) Office of the Representative on Freedom of the Media Organization for Security and Co-operation in Europe (OSCE). Austria. Vienna. 2021. URL: https://www.osce.org/files/f/documents/8/f/510332_0.pdf
21. Stanley-Lockman Z., Trabucco L. NATO's role in responsible AI governance in military affairs. In: *The Oxford Handbook of AI governance*. Eds: by J. Bullock, Y.-Ch. Chen, J. Himmelreich, V. M. Hudson, A. Korinek, M. Young, Zhang, B. 2022. doi: 10.1093/oxfordhb/9780197579329.013.69
22. State Council. Guiding opinions of the State Council on actively propelling the Internet plus Action Plan. Lexis China. 1 July 2015 no. 40. URL: <https://hk.lexiscn.com/law/guiding-opinions-of-the-state-council-on-actively-propelling-the-internet-plus-action-plan.html>
23. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. Draft text of the recommendation of the ethics of Artificial Intelligence. SHS/IGM-AIETHICS/2021/JUN/3 [Original: English and French] Rev.2. 25 June 2021. UNESDOC. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000377897>
24. United Nations System Chief Executives Board for Coordination. Inter-agency working group on Artificial Intelligence. 2021. URL: <https://unsceb.org/sites/default/files/2021-07/IAWG-AI%20ToR.pdf>
25. Veronese A., Nunes Lopes A., Lemos E. Regulatory paths for artificial intelligence in Latin American countries with data protection law frameworks: limits and possibilities of integrating policies. *Revista Latinoamericana de Economía y Sociedad Digital*. 2021. Issue 2. doi: 10.53857/CJFB4918
26. The Global Partnership on Artificial Intelligence (GPAI). 2020. URL: <https://gpai.ai/>
27. The World Bank Group. Description of activities on AI. 2022. URL: <https://aiforgood.itu.int/about-ai-for-good/un-ai-actions/wbg/>
28. World Economic Forum. Data for Common Purpose Initiative. 2020. URL: <https://www.weforum.org/projects/data-for-common-purpose-initiative-dcpi>
29. World Economic Forum. Global AI Action Alliance. 2021. URL: <https://www.weforum.org/projects/global-ai-action-alliance>

Artificial intelligence in the context of global governance

Vinnykova Nataliya Anatoliivna

Doctor of Political Sciences,
Professor at the Department
of Political Science
V. N. Karazin Kharkiv National University
Maidan Svobody, 4, Kharkiv, Ukraine

The development of digital technologies, in particular artificial intelligence, while promoting innovation, simultaneously causes new challenges for the whole mankind. The current technological revolution is not exclusively the attainment of one or a few countries. Therefore, the issue of international coordinating of artificial intelligence (AI) production and implementation is on the agenda. The purpose of our research is to reveal the prospects for the global system of AI regulation. A structural-functional approach was applied to assess the regulatory and institutional provision of artificial intelligence technologies. In order to unveil priorities for the international regulatory framework of AI the related documentary supplement was examined. The research findings detect that international regulation of artificial intelligence is mainly in the nature of recommendations and focuses on coordination of actions. Establishing ethical principles for the AI production and development is a cross-cutting in international legal provision. The lack of imperativeness diminishes its efficiency in preventing the risks of unilateral AI states strategies.

It is argued, that the European Union has the most complex and developed regulatory framework on artificial intelligence at the supranational level of governance. Instead, in the international relations, there is a trend of techno-nationalism, with an emphasis on the primacy of individual states in the development of AI policies.

It is substantiated that the lack of targeted institutional support in the field of global governance nullifies the normative efforts of international associations in matters related to the development of artificial intelligence. In conclusion, the author introduces proposals regarding the institutional and functional foundations of AI global regulation. In particular, it is stressed that the emerging international legal and institutional matrix of the digital world order should encompass the regulatory framework of cooperation between the state, corporate and civil sectors.

Key words: artificial intelligence, international organizations, global governance, digital world order.